

פורים

אורה - זו תורה

כתב רבינו צדוק מלובלין בספר פרי צדיק (ענין פורים (197 ש"מצות משתה והשמחה של פורים הוא לתקן הקלקול של העצלות בעסק התורה". ולכן כשרצה רבי אלעזר (במסכת מגילה דף יא.) לפתוח דרשה בענין הפורים פתח בפסוק "בעצלתיים ימך המקרה" (קהלת י, יח), ודרש: "בשביל עצלות שהיה לישראל שלא עסקו בתורה, נעשה שונאו של הקב"ה מך". עכ"ד. וא"כ, יש לקבל על עצמינו ענין "תורה", לשקוד בה ככל האפשר, ולהרחיב הידיעה בכל מכמניה, איש איש כפי דרגתו. וכבר כתב בפי צדיק (שם (186 על הפסוק "להיות עושים את יום" וגו' ש"בכל שנה ושנה מתעורר ענין ליהודים היתה אורה - זו תורה".

בספר קדושת לוי לרבינו לוי יצחק מברדיצ'וב (דף קטז) כתב שבשעת קריאת המגילה "יקבל על עצמו עול תורה". ואלו תוכן דברי קדשו: ומעתה "יתלהב" לב האדם בקראו המגילה. ויכוין בקראו ובשמוע המגילה: ש"מעתה מקבל עול תורתו ומצותיו" כמאמר חז"ל (שבת פח.). קיימו מה שקבלו כבר. לכן יכין את עצמו: "מה שחלף ועבר אָ ין, ומעתה הוא מקבל עליו עול תורתו ומצותיו ישתבח שמו". לכ ן אמרו בזוה"ק (תיקון כא דנ"ז): יום כפורים שהוא כמו פורים, כלומר שהארת יום כפור הוא כפורים, עבור (מחמת) שביום כפור מה שחלף ועבר אין, מעתה הוא מטוהר וחושבנא (טבא) מכאן והלאה, כמו שאמרו במדרש "ולקחתם לכם ביום הראשון" - ראשון לחשבון עוונות. כי עיקר הארות יום הכפורים לקנות לב חדש לעבוד אותו וכו'. וכן בפורים מה שחלף אין, ומעתה מקבלין עלינו "עול תורה ומצוות". עכ"ל

מקור: הרב אלעזר רז שליט"א